

uppflytta dem ifrån fjerde brädet. — 2) (sjöt.) *U. ankaret*, medelst spelet uppvinda det. — *Uppspelt*, part. pass. (fam.) Se *Upprymd* (under *Upprymma*).

UPPSPELSBRÄDE, n. 4. Fjerde brädet eller rummet, i brädspel.

UPPSPETA, v. a. 1. (fam.) Klättra upp. — Äfv. *Speta upp*.

UPPSPIKA, v. a. 1. Uppslå med spikar. *U. en kungörelse*. — Äfv. *Spika upp*. — *Uppspikande*, n. 4. o. *Uppspikning*, f. 2.

UPPSPINNA, v. a. 3. (böjes som *Spinna*) 1) *Spinna slut på. Allt linet är u-spinnet*. — 2) (fig. fam.) Uppdikta. *U. en lögn, en historia*.

— Äfv. *Spinna upp*. — *Uppspinning*, f. 2.

UPPSPINNARE, m. 3. (fig. fam.) Den, som uppspinner (lögnar, historier, o. s. v.).

UPPSPJELKA, v. a. 1. Genom spelkning öppna. — Äfv. *Spjelka upp*. — *Uppspjelkande*, n. 4. o. *Uppspjelkning*, f. 2.

UPPSPOLA, v. a. 1. I. Se *Uppskölja*. — Äfv. *Spola upp*.

UPPSPOLA, v. a. 1. II. Spola slut på. *Allt garnet är u-dt*. — Äfv. *Spola upp*.

UPPSPORRA, v. a. 1. (fig.) Egga, uppegga. — Äfv. *Sporra upp*. — *Uppsporrande*, n. 4. o. *Uppsporrning*, f. 2.

UPPSPOTTA, v. a. 1. Upphosta och utspotta. *U. slem*. — Äfv. *Spotta upp*. — *Uppspottning*, f. 2.

UPPSPRICKA, v. n. 3. (böjes som *Spricka*) Öppna sig genom sprickning; gå upp i söm, fog, o. s. v. — Äfv. *Spricka upp*. — *Uppsprickande*, n. 4. o. *Uppsprickning*, f. 2.

UPPSPRINGA, v. n. 3. (böjes som *Springa*) 1) Springa uppåt, till ett högre ställe. *Han u-sprang på kullen*. — 2) Störta upp, rusa upp. *U. från stolen, ur sängen*. — 3) Spruta upp, häftigt välla upp. *En källa u-sprang vid hans fot*. — 4) (fig.) Plötsligt uppkomma, bilda sig, födas. *En idé u-sprang i hans hjerna*. — För alla dessa bem. säges oftare *Springa upp*. — 5) Se *Springa upp*. — *Uppspringande*, n. 4. o. *Uppspringning*, f. 2.

UPPSPRITTA, v. n. 3. (böjes som *Spritta*) Se *Spritta upp*. — *Uppsprittande*, n. 4. o. *Uppsprittning*, f. 2.

UPPSPRUTA, v. a. 1. 1) Med spruta uppkasta. *U. vatten*. — 2) Uppkasta i höjden liksom med en spruta. *Vesuvius u-r eld*. — Äfv. för begge bem. *Spruta upp*. — *Uppsprutande*, n. 4. o. *Uppsprutning*, f. 2.

UPPSPRÄNGA, v. a. 2. 1) Häftigt, med våld öppna. *U. en dörr*. — 2) Genom explosion uppkasta i luften. — Äfv. för begge bem. *Spränga upp*. — *Uppsprängande*, n. 4. o. *Uppsprängning*, f. 2.

UPPSPRÄTTA, v. a. 2. I. Sprättande uppkasta. *U. smuts*. — Äfv. *Sprätta upp*. — *Uppsprättande*, n. 4. o. *Uppsprättning*, f. 2.

UPPSPRÄTTA, v. a. 2. II. Genom sprättning med knif öppna, söndra, skilja isär. *U. ett klädesplagg*. — Äfv. *Sprätta upp*. — *Uppsprättande*, n. 4. o. *Uppsprättning*, f. 2.

UPPSPY, v. a. 2. 1) Se *Spy*, bem. 1. — 2) (fig.) Våldsamt uppkasta. *Volkaner u. eld*. — Äfv. för begge bem. *Spy upp*. — *Uppspyende*, n. 4.

UPPSPÅRA, v. a. 1. 1) Genom spårning uppsöka. — 2) (fig.) Uppspana, utforska, upptäcka. — Äfv. *Spåra upp*. — *Uppspårande*, n. 4.

UPPSPÅDA, v. a. 2. Förtunna genom tillblandning. *U. vin*. — Äfv. *Spåda upp*. — *Uppspådande*, n. 4. o. *Uppspådning*, f. 2.

UPPSPÄNNA, v. a. 2. 1) Utveckla eller öppna och spänna. *U. segel, en paraply*. Se f. ö. *Spänna upp*. — 2) Med spänne uppfästa, spänna högre. — Äfv. för begge bem. *Spänna upp*. — *Uppspännande*, n. 4. o. *Uppspänning*, f. 2.

UPPSPÄRRA, v. a. 1. Vidöppna. *U. munnen, ögonen*. — Äfv. *Spärra upp*. — *Uppspärrande*, n. 4. o. *Uppspärrning*, f. 2.

UPPSPÄLPA, v. a. 1. Genom squalpning uppröra. — Äfv. *Squalpa upp*. — *Uppspälning*, f. 2.

UPPSTACKA, v. a. 1. Lägga upp i stack. *U. hö*. — Äfv. *Stacka upp*.

UPPSTAD, m. 3. pl. — *städer*. 1) Stad, belägen uppe i landet. — 2) Stad, som ej har stapelstadsrätt.

UPPSTADSBO, m. 3. pl. — *bor*. Invånare i en uppstad.

UPPSTADSVIGT, f. 3. Ett slags svensk vigt, hvaruti skeppundet håller 16 lispund, 16 skålpund viktualievigt.

UPPSTALLA, v. a. 1. Göda till slagt.

UPPSTAPLA, v. a. 1. 1) Lägga upp i stapel. — 2) (fig.) Sammanhopa, hopsamla. — Äfv. *Stapla upp*. — *Uppstaplade*, n. 4. o. *Uppstapling*, f. 2.

UPPSTEGRA, v. a. 1. Se *Stegra*. — Äfv. *Stegra upp*. — *Uppstegrande*, n. 4. o. *Uppstegring*, f. 2.

UPPSTICKA, v. a. o. n. 3. (böjes som *Sticka*) Se *Sticka upp*. — *Uppstickande*, n. 4. o. *Uppstickning*, f. 2.

UPPSTIGA, v. n. 3. (böjes som *Stiga*) 1) Stiga uppåt, till ett högre ställe. *U. på en stol, på ett berg*. *U. i ett träd*. (Fig.) *U. på tronen*, tillträda regeringen. — 2) Resa sig upp, uppstå. *U. från en stol*. *U. ur sängen*. *U. från bordet*. — 3) Röra sig uppåt, drivas upp i höjden, höja sig, lyfta sig, uppgå. *En rök uppsteg*. *Låta en raket u*. — 4) (om himmelskroppar) Komma upp öfver horisonten. *Solen, månen u-ger*. — 5) Flytta sig uppåt. *Dunster, som u. ur magen*. *Podagern har u-git i magen på honom*. — 6) (fig.) a) Upphöjas, befordras. *U. till hedersställen*. — b) Uppkomma, uppstå. *En storm uppsteg*. *En misstanka, ett tvifvelsmål har u-git*. — För alla bem. äfv. *Stiga upp*. — *U-nde*, part. pres. *En u. raket*. *U. linie* ell. *led*, slägtled, hvarvid räknas uppåt, ifrån son till far. (Bot.) *U. stjelk*, som går i krok uppåt. — *U-gen*, part. pret. Som uppstigat.

UPPSTIGANDE, n. 4. Rörelsen, då någon eller något uppstiger. Säges för alla bem. af verbet *Uppstiga*. *Vid u-t på hästen, ifrån bordet*. (Fig.) *U. på tronen*. *En rakets u. Vattnets u. i en pump*. *Rökens, dunsternas u. Våtskors u. i hufvudet*.

UPPSTIGNING, f. 2. 1) Se *Uppstigande*. — 2) Uppstötning ur magen, af något som man förtärt. *U-ar af dricka, vin*. *Ha u-ar*. *Vara besvärad af u-ar*.

UPPSTILLA, v. a. 1. Se *Stilla upp*. — *Uppstillning*, f. 2.

UPPSTOCKA, v. a. 1. (hattm.) Färga upp och gifva ny form åt (gamla hattar). — Äfv. *Stocka upp*. — *Uppstockning*, f. 2.

UPPSTOPPA, v. a. 1. Fylla med stoppning. Säges särskilt om döda djur, hvilkas skinn fyllas